

องค์ความรู้

ภาษา-วัฒนธรรม

โดยสำนักงานราชบัณฑิตยสภา

มารยาทของชาวฟิลิปปินส์ ตอนที่ ๒

ชาวฟิลิปปินส์จะชอบแต่งกายแบบสบาย ๆ เมื่อไปที่ต่าง ๆ แต่ในสถานที่บางแห่ง เช่น ศาสนสถาน สถานที่ราชการ ควรแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ เช่น ไม่สวมใส่กางเกงขาสั้นรองเท้าแตะ ถึงแม้ว่าไม่ใช่ประเพณี แต่การให้ทิปก็เป็นสิ่งที่ชาวฟิลิปปินส์ทำกันทั่วไป จึงควรวางเงินไว้ที่โต๊ะเมื่อรับประทานอาหารในภัตตาคารเสร็จ

นอกจากสิ่งที่ควรทำตามมารยาทของชาวฟิลิปปินส์ตามที่เด็กกล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติต่อชาวฟิลิปปินส์ซึ่งถือเป็นการเสียมารยาทดังนี้

เมื่อชาวฟิลิปปินส์เสนออาหารให้เราไม่ควรปฏิเสธ โดยเฉพาะอาหารที่ปรุงให้เป็นพิเศษ เพราะถ้าปฏิเสธจะแสดงว่าปฏิเสธมิตรไมตรีที่เขามอบให้ ชาวฟิลิปปินส์ไม่ถือว่าการถามเรื่องส่วนตัวเป็นเรื่องเสียมารยาท ฉะนั้นอย่ารู้สึกรำคาญใจถ้าคนฟิลิปปินส์ถามเรื่องส่วนตัว

ชาวฟิลิปปินส์ถือว่าการไม่สุภาพอย่างยิ่งที่จะไปถึงงานเลี้ยงที่ไม่เป็นทางการอย่างตรงเวลาเกินไป และอย่าพูดในสิ่งที่เป็นการ

ลบหลู่หรือเป็นทางที่ไม่ดีต่อศาสนาคริสต์ นิกายคาทอลิก ซึ่งชาวฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่นับถือ การจ้องหน้าชาวฟิลิปปินส์ถือว่าไม่สุภาพและอาจถือว่าการท้าทายได้ และไม่ควรเข้าเสแวงเมื่อสนทนากับชาวฟิลิปปินส์จะถือว่าการแสดงความโกรธ นอกจากนี้ควรหลีกเลี่ยงการชี้นิ้วไปที่บุคคล และไม่กระดิกนิ้วเรียกบุคคล หากมีคนชวนเข้าร่วมวงเหล้า ถ้าไม่ต้องการเข้าร่วม ควรปฏิเสธอย่างสุภาพโดยไม่เหตุผลตามควร และไม่ควรแสดงกิริยาท่าทางรังเกียจ

มีข้อควรระวังในการปฏิบัติตัวกับชาวฟิลิปปินส์อีกดังนี้ อย่าใช้นิ้วโป้งเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของคำว่า "OK" เพราะการชูนิ้วโป้งขึ้นหมายถึง "เงิน" ในฟิลิปปินส์ อย่างนำคู่สมรสไปงานเลี้ยงเจราธุรกิจ ไม่ควรเปิดของขวัญต่อหน้าผู้ให้ ควรขอบคุณผู้ให้แล้วจึงเปิดของขวัญภายหลัง และสุดท้ายอย่าให้เงินหรือสิ่งของแก่คนยากจนตามถนน หรืออย่าเปิดประตูหน้าต่างรถให้แก่เด็กตามท้องถนน เพราะเด็กพวกนี้อาจถูกคนร้ายใช้ให้มาขโมยรถชิงทรัพย์สินและอาจเป็นอันตรายด้านอื่นได้

สำหรั สุธาร์โย เขียน
ชลธิชา สุดมุข สรุปล